

Sygn. akt IV KK 721/21

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J. M.**,

skazanego za czyn z art. 271 § 3 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2022 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w R. z dnia 16 września 2020 r., sygn. akt X K (...), zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 10 marca 2021 r., sygn. akt III Ka (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 września 2020 r., sygn. akt X K (...), Sąd Rejonowy w R. uznał J. M. za winnego pięciu czynów zabronionych, przy czym pierwszy został zakwalifikowany z art. 271 § 3 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.; drugi - z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.; trzeci – z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.; czwarty – z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.; piąty z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Za pierwszy z ww. czynów Sąd wymierzył skazanemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; za drugi – 6 miesięcy pozbawienia wolności; za trzeci – roku pozbawienia wolności; za czwarty – 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za piąty – 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Jako karę łączną orzeczono karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrok zawiera także rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, dnia 10 marca 2021 r. Sąd Okręgowy w R. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił orzeczenie o karze łącznej, ustalił, że cztery czyny przypisane w punktach IV, VI, VII i IX wyroku zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw i za nie wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności. Ponadto Sąd Okręgowy połączył wymierzone kary i jako karę łączną orzekł karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego, zawierając w niej wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. Wniosek nie został uzasadniony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawodawca w art. 532 § 1 k.p.k. nie wskazał przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Uczynił to natomiast Sąd Najwyższy, wielokrotnie podkreślając w orzecznictwie, że można skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). W rezultacie podkreśla się, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). Regułą jest bowiem wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Przenosząc te ogólne rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy trzeba stwierdzić, że Sąd Najwyższy nie dostrzega, aby wyraźnie, w sposób oczywisty,

rysowała się w niej perspektywa uwzględnienia kasacji, wydania wyroku uchylającego prawomocny wyrok skazujący J. M. i następczego uniewinnienia go od zarzucanych mu czynów, ewentualnie umorzenia wobec niego postępowania karnego. Sąd Najwyższy nie stwierdził, aby takie wysokie prawdopodobieństwo, zbliżone do pewności, oczywistości, zachodziło w tej sprawie. Tymczasem dla zastosowania instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku stopień tego prawdopodobieństwa musi być niemal zbliżony do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21).

Mając na względzie powyższe uwagi, a także ogólne reguły rządzące wstrzymaniem wykonania wyroku, po zapoznaniu się z kasacją obrońcy skazanego J. M., jak również aktami sprawy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.